



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-74-58( 6 )/15/BS

Warszawa, dnia 13 lipca 2015 r.

**DECYZJA DIH-2 NR 69/2015**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę Andrzeja Henscha prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ANDRZEJ HENSCH STACJA PALIW w Łodzi, obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0189/15/5902, niespełniającego wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 44/2015 z dnia 22 maja 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

**UZASADNIENIE**

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 r., przedsiębiorca Andrzej Hensch prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ANDRZEJ HENSCH STACJA PALIW w Łodzi (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”), złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 44/2015 z dnia 22 maja 2015 r., dotyczącą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0189/15/5902, niespełniającego wymagań jakościowych.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 5 lutego 2015 r. na stacji paliw w Łodzi, przy ul. Św. Teresy 111, należącej do przedsiębiorcy Andrzeja Henscha prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ANDRZEJ HENSCH STACJA PALIW w Łodzi, inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, pobrali do badań z partii liczącej 26197 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 0189/15/5902 i próbkę kontrolną numer 8817/15/5902 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr PU.8361.79.2015.

Następnie inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w dniu 5 lutego 2015 r. przekazali próbkę oleju napędowego numer 0189/15/5902 i próbkę kontrolną numer 8817/15/5902 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie według protokołu przyjęcia do badania NR M/TA2/26/2015.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/26/15) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 0189/15/5902), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1058, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zaniżony parametr – odporność na utlenianie, którego wynik badania wyniósł 11,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Pismem z dnia 17 lutego 2015 r. Łódzki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 5 lutego 2015 r. o numerze 0189/15/5902, przekazał egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/26/15 oraz poinformował o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 8817/15/5902.

Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej oleju napędowego o numerze nr 8817/15/5902, pobranej w toku kontroli w dniu 5 lutego 2015 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Instytut Nafty i Gazu – Państwowy Instytut Badawczy w Krakowie, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z dnia 17 kwietnia 2015 r., powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz nałożenia na przedsiębiorcę obowiązku jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do

zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Decyzją nr DIH-2 Nr 44/2015 z dnia 22 maja 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0189/15/5902 niespełniającego wymagań jakościowych.

Pismem z dnia 2 czerwca 2015 r. Strona wniosła o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją nr DIH-2 Nr 44/2015 z dnia 22 maja 2015 r. W treści przedmiotowego wniosku, Strona podnosi, iż według oceny specjalistów próbka pobrana do badania powinna być transportowana i przechowywana w ciemności w temperaturze około 4 °C, analiza powinna być niezwłocznie przeprowadzona, a pojemniki do których są pobierane próbki powinny być w miarę możliwości jednorazowe lub umyte z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, ponieważ naczynia pomiarowe mogą zawierać produkty starzenia powstałe z poprzedniej próbki. Strona uważa, że nie była obecna podczas pobrania próbek i nie jest w stanie stwierdzić, czy zostały zachowane powyższe wymagania.

Strona twierdzi, iż parametr odporność na utlenianie badany jest od niedawna i przy określaniu wartości paliwa nie był ujmowany w świadectwach jakości, które dołączane są do dostaw paliwa przez dostawcę PKN ORLEN S. A.

Pismem z dnia 16 czerwca 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 44/2015 z dnia 22 maja 2015 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

### **Rozpoznając wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Mając na względzie całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, na wstępie należy podkreślić, iż stosownie do postanowień art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” – paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi

oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, Prezes UOKiK stwierdził, że pobrana w dniu 5 lutego 2015 r. próbka oleju napędowego nr 0189/15/5902 nie spełniała wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia z uwagi na zaniżony parametr – odporność na utlenianie, którego wynik badania wyniósł 11,6 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Odnosząc się do treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 2 czerwca 2015 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zarządza systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Celem jaki legł u podstaw wydania ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, jest ograniczenie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 pkt 1). Dla realizacji tego celu został stworzony system monitorowania i kontrolowania jakości paliw (art. 11 ust. 1) mający za cel przeciwdziałanie transportowaniu, magazynowaniu, wprowadzaniu do obrotu paliw niespełniających wymagań jakościowych określonych w odrębnych przepisach. Do zadań systemu należy m.in. kontrolowanie jakości paliw u przedsiębiorców. Systemem, jak to już wskazano powyżej, zarządza Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (art. 12 ust. 1), zaś czyni to przy pomocy Inspekcji Handlowej. Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek Kontrolowanego. Przepis art. 24 ust. 1 omawianej ustawy, w sytuacji gdy badania wykazały, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, obliguje zarządzającego systemem do nałożenia na kontrolowanego w drodze decyzji, obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań.

Dodatkowo należy wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazą, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Analogicznie, nawet gdy badanie próbki wykaże, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, po złożeniu wniosku o zbadanie próbki kontrolnej, jeśli jej badanie wykaże, że paliwo spełnia jednak przedmiotowe wymagania, niezależnie od wyniku próbki przeznaczonej do badań przyjmuje się, że

paliwo spełnia wymagania jakościowe i koszty tego badania ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Odnosząc się do zarzutu Strony podniesionego w treści wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, iż według oceny specjalistów próbka pobrana do badania powinna być transportowana i przechowywana w ciemności w temperaturze około 4 °C, analiza powinna być niezwłocznie przeprowadzona, a pojemniki do których są pobierane próbki powinny być w miarę możliwości jednorazowe lub umyte z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, ponieważ naczynia pomiarowe mogą zawierać produkty starzenia powstałe z poprzedniej próbki, należy stwierdzić co następuje.

Analiza dokumentów akt sprawy nie wykazała nieprawidłowości w tym zakresie. Sposób pobierania próbek paliwa określają przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U.2014, poz. 1035).

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Zgodnie z rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych w toku kontroli przeprowadzanych przez Inspekcję Handlową stosuje się nieużywane pojemniki metalowe o pojemności około 5l, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Należy również podkreślić, iż pojemniki do których pobiera się próbki paliwa są jednorazowego użytku, nie ma więc możliwości aby zawierały produkty starzenia powstałe z poprzedniej próbki.

W protokole pobrania próbek nr PU.8361.79.2015 z dnia 5 lutego 2015 r., znajduje się opis czynności dokonanych przez inspektorów przed przystąpieniem do poboru próbek. W powyższym protokole zanotowano, iż przed pobraniem próbek paliwa końcówkę przewodu wlewowego dystrybutora oczyszczono bawełnianą szmatką i przepłukano 4 litrami produktu. Próbkę oraz próbkę kontrolną paliwa o objętości 4 litrów każda, wiano do czystych, suchych i schłodzonych atestowanych pojemników metalowych, szczelnie zamknięto i zaplombowano. Szczelność zamkniętego pojemnika na próbki sprawdzono, odwracając go i trzymając w tej pozycji przez 30 sekund, nie stwierdzając nieszczelności.

Należy również dodać, że Strona w toku postępowania kontrolnego nie wносиła uwag ani zastrzeżeń do niewłaściwego pobrania próbki, niewłaściwego sprawdzenia oraz niewłaściwego zabezpieczeniu pojemnika z próbką.

Pobrane próbki niezwłocznie umieszczono w schłodzonych pojemnikach w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości paliwa ciekłego i jego cech charakterystycznych. Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokół pobrania próbek nr PU.8361.79.2015

z dnia 5 lutego 2015 r. do którego Strona w toku postępowania kontrolnego nie wносиła uwag ani zastrzeżeń, co do sposobu pobrania oleju napędowego oraz sposobu oznaczenia i sprawdzenia pojemników z próbkami.

Następnie zgodnie z art. 22 ust.1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w dniu 5 lutego 2015 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, niezwłocznie przekazali próbkę oleju napędowego nr 0189/15/5902 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania numer M/TA2/26/2015. W ww. protokole laboratorium zamieściło informację, iż szczelność przekazanego pojemnika była prawidłowa, próbka była zaplombowana prawidłowo, a plomba była nienaruszona. Oznacza to, iż próbka oleju napędowego nr 0189/15/5902 była przechowywana, przygotowywana do badań jak również transportowana w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

Z analizy akt sprawy jednoznacznie wynika, iż próbkę oleju napędowego nr 0189/15/5902 przyjęto do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie, według protokołu przyjęcia do badania numer M/TA2/26/2015 w dniu 5 lutego 2015 r., a więc niezwłocznie po zakończonej kontroli. Natomiast laboratorium zakończyło badania w dniu 10 lutego 2015 r., co potwierdza sprawozdanie z badań nr M/TA2/26/15. Z powyższego zestawienia dat wynika jednoznacznie, że próbki przekazane do badań zostały w sposób oczywisty niezwłocznie po zakończonej kontroli. Powyższe znajduje potwierdzenie w protokołach pobrania próbek paliw i przyjęcia tych próbek do badań.

Zarzut podnoszony przez Stronę, iż według oceny specjalistów próbka pobrana do badania powinna być transportowana i przechowywana w ciemności w temperaturze około 4 °C, analiza powinna być niezwłocznie przeprowadzona, a pojemniki do których są pobierane próbki powinny być w miarę możliwości jednorazowe lub umyte z zastosowaniem rozpuszczalników organicznych, należy uznać więc za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu Strony, iż nie była ona obecna podczas pobrania próbek i nie jest w stanie stwierdzić, czy zostały zachowane powyższe wymagania, należy stwierdzić co następuje.

Zgodnie z protokołem kontroli z dnia 5 lutego 2015 r. kontrolę przeprowadzono w obecności pracownika stacji, który zgodnie z art. 97 Kodeksu Cywilnego (Dz. U. 1964 Nr 16 poz. 93, z późn. zm.) został uznany za osobę czynną w lokalu.

Inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali próbki paliw zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych wykonując szereg czynności opisanych w protokole kontroli nr PU.8361.79.2015 oraz protokole pobrania próbek nr PU.8361.79.2015 z dnia 5 lutego 2015 r.

W związku z brakiem osoby upoważnionej podczas kontroli, pismem z dnia 6 lutego 2015 r. (odebranych przez Stronę 10 lutego 2015 r.) przesłano Stronie protokół kontroli nr PU.8361.79.2015

wraz z protokołem pobrania próbek nr PU.8361.79.2015 z dnia 5 lutego 2015 r. Następnie pismem z dnia 17 lutego 2015 r. poinformowano Stronę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego w dniu 5 lutego 2015 r. o numerze 0189/15/5902, przekazano egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/26/15 oraz poinformowano o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 8817/15/5902. Strona nie wniosła uwag do protokołu kontroli oraz do protokołu pobrania próbek, nie wnioskowała również o przeprowadzenie badań próbki kontrolnej.

Pobrane próbki umieszczono w lodówce przeznaczonej do przechowywania próbek w czasie transportu do laboratorium w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych

Niezależnie od powyższego, laboratorium Instytutu Nafty i Gazu - PIB w Krakowie badające próbkę oleju napędowego w protokole przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/26/2015 zamieściło informację, iż szczelność przekazanego pojemnika była prawidłowa, próbka była zaplombowana prawidłowo, a plomba była nienaruszona. Potwierdza to, iż próbka oleju napędowego nr 0189/15/5902 była przechowywana, przygotowywana do badań jak również transportowana w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

Zarzut Strony, iż nie była ona obecna podczas pobrania próbek i nie jest w stanie stwierdzić, czy zostały zachowane powyższe wymagania, należy więc uznać za niezasadny.

Odnosząc się do stwierdzenia Strony, iż parametr odporność na utlenianie badany jest od niedawna i przy określaniu wartości paliwa nie był ujmowany w świadectwach jakości, które dołączane są do dostaw paliwa przez dostawcę PKN ORLEN S. A., należy stwierdzić co następuje.

Obowiązujące w Polsce wymagania jakościowe dla paliw ciekłych opierają się na przepisach unijnych w tym zakresie (dyrektywa 98/70/WE odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych) oraz parametrach określonych w najnowszych edycjach norm PN-EN 590: Paliwa do pojazdów samochodowych - oleje napędowe - wymagania i metody badań i PN-EN 228: Paliwa do pojazdów samochodowych - benzyna bezołowiowa - wymagania i metody badań.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych w zawartość estrów metylowych (FAME) w olejach napędowych wynosi do 7%. Norma PN-EN 590+A1: 2011 wprowadziła dla olejów napędowych zawierających powyżej 2% FAME dodatkowe wymaganie w zakresie parametru odporności na utlenianie. Mając na uwadze powyższe, w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 7 lutego 2012 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1058, z późn. zm.) wprowadzono zmiany w zakresie parametru odporności na utlenianie, uznając za konieczne stworzenie spójnych przepisów rozporządzenia oraz przepisów norm w tym zakresie.

Zasadność stosowania badania odporności na utlenianie metodą określoną w normie PN-EN 15751 przywołanej w załączniku do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie metod badania jakości paliw ciekłych (Dz. U. Nr 55, poz. 332), jako jedna z dwóch metod

badania parametru – odporność na utlenianie, potwierdzają zapisy nowej edycji normy PN-EN 590: 2013-12, która została zatwierdzona przez prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego w dniu 3 grudnia 2013 r.

Należy mieć na względzie fakt, że odporność na utlenianie jest jedną z najważniejszych właściwości olejów napędowych zawierających estry metylowe (FAME) ze względu na ich niską stabilność, a zatem wysoką skłonność do utleniania. Konsekwencją utleniania paliwa zawierającego biokomponenty jest powstawanie osadów powodujących problemy w eksploatacji pojazdów, tj. zatykanie dysz wtryskiwaczy. Powoduje to większe zużycie paliw, jego niepełne spalanie, co negatywnie wpływa na skład emitowanych z silnika spalin. Metoda EN 15751 pozwala na monitorowanie od wczesnego stadium postępującego procesu utleniania paliwa zawierającego powyżej 2% (V/V) FAME. Za pomocą tej metody można ocenić stan paliwa i jego odporność na dalsze magazynowanie. Prezes UOKiK od 2012 r., włączył do zakresu badań parametr odporność na utlenianie, który nieprzerwanie jest badany.

Do zadań laboratorium należy stwierdzenie, na podstawie wyników przeprowadzonych badań, czy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe określone prawem, czy też ich nie spełnia.

Zasada metody badania parametru odporność na utlenianie polega na przepuszczeniu przez próbkę strumienia oczyszczonego powietrza. Metoda ta polega na konduktometrycznym oznaczeniu lotnych związków powstałych w czasie utleniania. Istotnym czynnikiem mającym wpływ na wartość tego parametru jest dostęp tlenu. Próbka oleju napędowego 0189/15/5902 była zarówno transportowana jak i przechowywana w szczelnym, specjalistycznym, nieprzejrzystym, metalowym pojemniku, czyli w warunkach zabezpieczających produkt przed zmianą jakości i cech charakterystycznych.

Istota regulacji zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, sprowadza się do tego, że odpowiedzialność za niezachowanie wymogów jakościowych ma charakter odpowiedzialności na zasadzie ryzyka, a nie winy. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nakłada na każdym etapie dystrybucji obowiązek wprowadzania do obrotu paliwa spełniającego wymagania jakościowe, natomiast nie nakłada obowiązku wykonywania badań dla każdej sprzedawanej partii paliwa lub podejmowania innych czynności wskazujących na to, iż paliwo spełnia wymagania jakościowe.

Z załączonych do akt sprawy świadectw jakości wynika, iż potwierdzają one jakość nabywanego przez Przedsiębiorcę paliwa, jednakże nie potwierdzają jakości oleju napędowego oferowanego do sprzedaży w dniu kontroli tj. 5 lutego 2015 r.

Prezes UOKiK nie podważa wiarygodności dokumentów, przedłożonych przez dostawcę paliwa (świadectw jakości). Nie podlegały one ocenie Prezesa UOKiK, a także paliwo np. w czasie transportu czy u producenta. Prezes UOKiK stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez



Kontrolowanego w dniu 5 lutego 2015 r. nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym dla kontrolowanego paliwa. Okoliczność, że dostarczone na kontrolowaną stację, paliwo posiadało świadectwa jakości, na którym nie był określony parametr odporność na utlenianie, dołączane do dostaw paliwa przez dostawcę PKN ORLEN S. A, nie stanowi dowodu na to, że kontrola paliwa powinna podlegać wyłączeniu. Takiej regulacji ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw nie zawiera. Istotne jest przede wszystkim jakie paliwo Kontrolowany sprzedaje, a nie jakie kupuje.

W celu więc ustalenia jakości sprzedawanego w dniu kontroli paliwa, inspektorzy Inspekcji Handlowej pobierają do badań próbki paliw, zgodnie z art. 16 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, co miało miejsce w niniejszej sprawie w dniu 5 lutego 2015 r.

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbkę i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek Kontrolowanego. Należy ponownie zaznaczyć, iż Strona nie wnioskuje o zbadanie próbki kontrolnej.

Stosownie do obowiązujących przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, laboratorium dokonuje oceny jakości paliwa na podstawie wyniku badania jednej próbki dostarczonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Dotyczy to odpowiednio badania próbki i próbki kontrolnej (próbki kontrolnej na wniosek Kontrolowanego).

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania oleju napędowego, pobranego w dniu 5 lutego 2015 r. wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr odporność na utlenianie.

Z obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań nie może zwalniać podnoszona przez Stronę okoliczność, że nie ma ona wpływu na jakość paliwa, bowiem kontrolowana stacja paliw należy do kontrolowanego podmiotu co wykazano powyżej. Strona jest niezależnym przedsiębiorcą, ponoszącym konsekwencje swojej działalności. Wzajemne relacje z dostawcą paliwa, w ramach przyjętego systemu sprzedaży paliwa nie są objęte przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego. Tym samym za niezachowanie wymogów jakościowych ponosi się odpowiedzialność niezależnie od faktu, czy ma się tego świadomość, czy też nie. Stacja paliw należąca do przedsiębiorcy, na której została pobrana próbka oleju napędowego należy do Strony, która wprowadzała paliwo niespełniające wymagania jakościowe do obrotu. Umowa zawarta z dostawcą paliwa na stację Strony jest umową zawartą pomiędzy dostawcą na podstawie, której Strona może złożyć reklamację lub dochodzić swoich praw przed innymi organami.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę w toku postępowania odwoławczego, że decyzja nr DIH-2 Nr 44/2015 z dnia 22 maja 2015 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

**Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

**Pouczenie**

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. PREZESA  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów  
WICEPREZES  
Dorota Karczewska

**Otrzymuje:**

Pan Andrzej Hensch, Andrzej Hensch Stacja Paliw, Ul. Św. Teresy 111, 91-222 Łódź.